સ્તવનમાં કહે છે કે બાલપણે આપણ સસનેહી રમતા નવ નવ વેશે તથા શાંતિનાથના સ્તવનમાં કહે છે કે—

'તું જો જલ તો હું કમલ, તું કમલ તો હું વાસના' વિગેરે ઉપરથી ખાત્રી થયા વિના રહેતીજ નથી કે—તેમના પવિત્ર હૃદય પ્રદેશમાં ભક્તિનો ઝરો નિરંતર વહન કરતોજ હશે.

બધાનું જરા જરા જીવન લખીએ તો પણ આખી બુક જુદી બની જાય તેમ છે તેથી હવે ફક્ત રામવિજયજીના સંબંધમાં જરા વર્ણન કરી પ્રસ્તાવનાની પ્રસાદી પુરી કરી તેમની મુનિરૂપ અમૃતનું પાન કરવા આગળ જવા રજા.

રામવિજયજી નામના બે કવિઓની કૃતિ આ બુકમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે જેમાં ૧ સુમતિવિજયજીના શિષ્ય છે અને બીજા વિમલવિજયજીના શિષ્ય છે તે બન્ને કવિઓના જુદા જુદા વખાણ કરતા ને એકને જંબુદ્વીપના સૂર્ય અને બીજાને ધાતકી ખંડના સૂર્યના વખાણ કરવા જેવું છે અર્થાત તે બન્ને કવિઓ સૂર્યની સમાન કાવ્યશક્તિમાં સરખા પ્રકાશ કરી ગયા હોય તેમ તેમની કેટલીક કૃતિઓ ઉપરથી જણાય છે.

સુમતિવિજયજીના રામવિજયજીએ બનાવેલા કાવ્યો—આ બુકમ જે દાખલ કરવામાં આવેલ છે તે સર્વને ઉપયોગી થાય તેવા છે. જાય સરલ અને સ્ત્રી પુરૂષો બન્નેને માટે ઉપયોગી થાય તેવી છે અને ભક્તિ પ્રદેશના ઉચ્ચ પ્રવાહમાં લઇ જાય તેવા છે જેવા કે નારે પ્રભુ નહિ માનું' વિગેરે.

અને વિમલવિજયજીના રામવિજયજીએ બનાવેલા કાવ્યોમાંથી ફક્ત બેજ કાવ્યો છે પણ પાણીથી ભરેલા તળાવમાં—તેલના બેજ ટીપા જેમ વિસ્તારને પામે તેમ તે બે કાવ્યો વિસ્તાર પામે તેવા છે જુઓ સોગમ

[illegible]

છે પ્રતિમા મનોહારિણી દુઃખંહરી, શ્રી વીરજીણંદની ।
ભક્તોને છે સર્વદા સુખકરી; જાણે ખીલી ચંદની ॥
આ પ્રતિમાના ગુણ ભાવ ધરીને, જે માણસો ગાય છે ।
પામી સઘળા સુખ તે જગતના, મુક્તિ ભણી જાય છે ॥૧

સકળ કર્મવારી મોક્ષ માર્ગાધિકારી ।
ત્રિભુવન ઉપકારી કેવળ જ્ઞાન ધારી ॥
ભવિજન નિત્ય સેવો દેવ એ ભક્તિ ભાવે ।
એહિજ જિન ભજંતા સર્વ સંપત્તિ પાવે ॥ ॥ ૧૨

જિનવર પદસેવા સર્વ સંપત્તિ દાઈ ।
નિશદિન સુખદાઈ કલ્પવલ્લિ સહાઈ ॥
નમિવિનમિલહીજે સર્વ વિદ્યા વડાઈ ।
રિખભ જિનહ સેવા સાધતાં તેહપાઈ. ॥ ૧૩

## દશ તિર્થંકરોની સ્તુતિ.

દિક્ષા ઋદ્ધિ પ્રથમ તીર્થ તમેજ સ્થાપ્યુ,
કે ભવ્યનું કઠણ દુઃખ અનંત કાપ્યું:
એવા પ્રભુ પ્રણમીયે પ્રણયે તમોને,
મેવા પ્રભુ શિવતણાં અર્પો અમોને. ॥ ૧ ।

સંઘો રૂપી ગગનમંડલ માંહિ વ્યાપી,
ને સૂર્યની જેમ રહી સેહું ધ્વાંત કાપી;
જેના પ્રતાપ બળથી  મઘવા નમે છે,
તે શ્રી સુપાર્શ્વ ચરણો અમને ગમે છે. ॥ ૭ ॥

ઝીણો પડે રવિ થતાં જગ ચંદ્ર તે ક્યાં ?
ને શુકલ ધ્યાન સરખું પ્રભુ સુખ તે ક્યાં ?
જે દેવના મનુજના મનને હરે છે,
તે નાથ ચંદ્ર ચરણે ચિતડું ઠરે છે. ॥ ૮ ॥

હસ્તે રહી અમલ નીર જણાય જેવું,
જ્ઞાને કરી નીરખતાં જગ સર્વ તેવું;
જેનો પ્રતાપ મહિમા નવિ ચિંતવાએ,
તે શ્રી સુવિધી ચરણે મન શાંત થાએ. ॥ ૯ ॥

વર્ષાવીને નવીન મેઘ તણીજ ધારા,
પ્રાણી તણો પૂરણ હર્ષ વધારનારા;
સ્યાદ્વાદ અમૃત જળ અમ ઉર નાંખો,
ને ચર્ણમાં શરણ શીતળનાથ રાખો. ॥ ૧૦ ॥

શાળ દાળ સુરહા ધૃત ગોળ, મન વાંછિત કાપડ તંબોળ;
ઘરે સુઘરણી નિર્મળ ચિત, ગૌતમ નામે પુત્રવિનિત. ૫
ગૌતમ ઉદયો અવિચળ ભાણ, ગૌતમ નામ જપો જગજાણ;
મ્હોટા મંદિર મેરૂ સમાન, ગૌતમ નામે સફળ વિહાણ. ૬
ઘર મયગલ ઘોડાની જોડ, વારૂ પહોંચે વંછિત કોડ;
મહિયલ માને મોટા રાય, જો ત્રૂઠે ગૌતમના પાય. ૭
ગૌતમ પ્રણમ્યા પાતક ટળે, ઉત્તમ નરની સંગત મળે;
ગૌતમ નામે નિર્મળજ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાધે વાન. ૮
પુણ્યવંત અવધારો સહુ, ગુરૂગૌતમના ગુણ છે બહુ;
કહે લાવણ્ય સમય કરજોડ, ગૌતમ ત્રૂઠે સંપતિ કોડ. ૯

---

## શ્રી શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથનો છંદ.

પાસ શંખેશ્વરા સાર કર સેવકાં, દેવકાં એવડી વાર લાગે;
કોડી કર જોડી દરબાર આગે ખડા, ઠાકુરા ચાકુરા માન માગે. ૧
પ્રગટ થા પાસજી મેલી પડદો પરો, મોડ અસુરાણને આપ છોડો.
મુજ મહિરાણ મંજુસમાં પેસીને, ખલકના નાથજી બંધ ખોલો. ૨
જગતમાં દેવ જગદીશ તું જાગતો, એમ શું આજ જિનરાજ ઉંઘે.
મોટા દાનેશ્વરી તેહને દાખીએ, દાન દે જેહ જગ કાળ મોંઘે. ૩
ભીડ પડી જાદવા જોર લાગી જરા, તતક્ષણ ત્રીકમે તુજ સંભાર્યો;
પ્રગટ પાતાળથી પલકમાં તેં પ્રભુ, ભક્તજન તેહનો ભય નિવાર્યો. ૪
આદિ અનાદિ અરિહંત તું એક છે, દીન દયાળ છે કોણ દુજો;
ઉદયરતન કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસજી, પામી ભયભંજનો એહ પૂજો. ૫

કાચે તાંતણે ચાલણી બાંધી, કુવા થકી જલ કાઢીયું એ;
કલંક ઉતારવા સતી સુભદ્રાએ, ચંપા બાર ઉઘાડીયું એ. ૧૧
સુરનર વંદિત શિયલ અખંડીત, શિવા શિવપદગામિની એ;
જેહને નામે નિર્મળ થઇયે, બલિહારી તસ નામની એ. ૧૨
હસ્તિનાપુરે પંડુ રાયની, કુંતા નામે કામિની એ;
પાંડવ માતા દશે દશારની, બહેન પતિવ્રતા પદ્મિની એ. ૧૩
શીલવતી નામે શીલવ્રતધારિણી, ત્રિવિધે તેહને વંદીયે એ.
નામ જપંતાં પાતક જાયે, દરિસણ દુરિત નિકંદીયે એ. ૧૪
નિષિધા નગરી નલહ નરિંદની દમયંતી તસ ગેહિની એ;
સંકટ પડતાં શીયલજ રાખ્યું, ત્રિભુવન કીર્તિ જેહની એ. ૧૫
અનંગ અજીતા જગ જન પૂજિતા, પુષ્પચુલા ને પ્રભાવતી એ,
વિશ્વવિખ્યાતા કામિતદાતા, સોલમી સતી પદ્માવતી એ. ૧૬
વીરે ભાખી શાસ્ત્રે સાખી, ઉદયરતન ભાખે મુદા એ;
વહાણું વાતાં જે નર ભણશે તે લહિશે સુખ સંપદા એ. ૧૭

---

## શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વજીન છંદ

સેવો પાસ શંખેશ્વરો મન શુધ્ધે, નમો નાથ નિશ્ચે કરી એક બુધ્ધે,
દેવી દેવલાં અન્યને શું નમો છો, અહો ભવ્ય લોકો ભુલાં કાં ભમો છો.
ત્રિલોકના નાથને શું તજો છો, પડ્યા પાશમાં ભૂતને કાં ભજો છો,
સુરધેનુ છંડી અજા શું અજો છો, મહાપંથ મૂકી કુપંથે વ્રજો છો.
તજે કોણ ચિંતામણી કાચ માટે, ગ્રહે કોણ રાસભને હસ્તિ સાટે,
સુરદ્રુમ ઉપાડી કોણ આક વાવે, મહામૂઢ તે આકુલા અંત પાવે.

મુખને મેલું કર્યું દોષો પ્રજાયા આણીને,
નેત્રને નિંદિત કર્યાં પરનારીમાં લપટાઈને;
ી ચિત્તને દોષિત કર્યું ચિંતી નઠારૂં પરતણું,
નાથ! મારૂં શું થશે ચાલાક થઈ ચૂક્યો ઘણું. ॥ ૧૦ ॥

ર હાળજાને હતક પીડા કામની બિહામણી,
૨ વિષયમાં બની અંધ હું વિડંબના પામ્યો ઘણી;
: પણ પ્રકાશ્યું આજ લાવી લાજ આપતણી કને,
ણો સહુ તેથી કહું કર માફ મારા વાંકને. ॥ ૧૧ ॥

નવકાર મંત્ર વિનાશ કીધો અન્ય મંત્રો જાણીને,
કુશાસ્ત્રનાં વાક્યોવડે હણી આગમોની વાણીને;
કુદેવની સંગત થકી કર્મો નકામાં આચર્યાં;
મતિભ્રમ થકી રત્નો ગુમાવી કાચ કટકા મેં ગ્રહ્યા. ॥ ૧૨ ॥

આવેલ દ્દષ્ટિ માર્ગમાં મૂકી મહાવીર આપને,
મેં મૂઢધીએ હૃદયમાં ધ્યાયા મદનના ચાપને;
નેત્રબાણો ને પયોધર નાભી ને સુંદર કટી,
શણગાર સુંદરીઓ તણા છટકેલ થઈ જોયાં અતિ ॥ ૧૩ ॥

મૃગ નયની સમ નારી તણાં મુખચંદ્ર નિરખવા વતી,
મુજ મન વિષે જે રંગ લાગ્યો અલ્પ પણ ગુઢો અતિ;
તે શ્રુતરૂપ સમુદ્રમાં ધોયા છતાં જાતો નથી,
તેનું કહો કારણ તમે બચું કેમ હું આ પાપથી. ॥ ૧૪ ॥

જ આશા ચિંતવ્યા તે રોગસમ ચિંત્યા નહિ,
મન ઈચ્છયું ધનતણું પણ મૃત્યુને ઈચ્છયું નહિ;
ચિંતવ્યું મેં નર્ક કારાગૃહ સમી છે નારીઓ,
મંદુની આશા મહીં ભયમાત્ર હું ભૂલી ગયો. ॥૨૦॥

ુદ્ધ આચારોવડે સાધુ હૃદયમાં નવ રહ્યો,
કામ પર ઉપકારનાં યશ પણ ઉપાર્જન નવ કર્યો;
તીર્થનાં ઉદ્ધાર આદિ કોઈ કાર્યો નવ કર્યાં,
ફટ અરે! આ લક્ષ ચોરાશી તણા ફેરા ફર્યો. ॥૨૧॥

ર વાણીમાં વૈરાગ્ય કેરો રંગ લાગ્યો નહિ અને,
ર્જન તણું વાક્યો મહીં શાંતિ મળે ક્યાંથી મને?
રૂં કેમ હું સંસાર આ અધ્યાત્મ તો છે નહિ જરી,
ટેલ તળીયાનો ઘડો જળથી ભરાયે કયમ કરી? ॥૨૨॥

ને પરભવે નથી પુણ્ય કીધું ને નથી કરતો હજી,
તો આવતા ભવમાં કહો ક્યાંથી થશે હે નાથજી;
ભુત ભાવીને સાંપ્રત ત્રણે ભવ નાથ! હું હારી ગયો,
સ્વામી! ત્રિશંકુ જેમ હું આકાશમાં લટકી રહ્યો. ॥ ૨૩ ॥

અથવા નકામું આપ પાસે નાથ! શું બકવું ઘણું,
હે દેવતાના પૂજ્ય! આ ચારિત્ર મુજ પોતાતણું;
જાણો સ્વરૂપ ત્રણ લોકનું તો માહરૂં શું માત્ર આ,
જ્યાં કોડનો હિસાબ નહિ ત્યાં પાઈની તો વાત ક્યાં? ॥૨૪॥

# " चैत्यवंदनो "

## અથ શાંતિજીન ચૈત્યવંદન.

સકલ કુશલવલ્લી પુષ્કરાવર્ત્ત મેઘો ।
દુરિત તિમિર ભાનુ: કલ્પવૃક્ષોપમાન: ॥
ભવજલ નિધિ પોત: સર્વ સંપત્તિ હેતુ: ।
સ ભવતુ સતતં વ: શ્રેયસે શાંતિનાથ: ॥૧॥

---

જય જય તું જિનરાજ આજ, મળીયો મુજ સ્વામી;
અવિનાશી અકલંક રૂપ, જગ અંતરજામી, ॥ ૧ ॥

રૂપારૂપી ધર્મ દેવ, આતમ આરામી;
ચિદાનંદ ચેતન અચિંત્ય, શિવલીલા પામી. ॥ ૨ ॥

સિદ્ધ બુદ્ધ તું વંદતા, સકલ સિદ્ધિ વર બુદ્ધ:
રામ પ્રભુ ધ્યાને કરી, પ્રગટે આતમ રૂદ્ધ. ॥ ૩ ॥

કાલ બહુ સ્થાવર ગમ્યો, ભમીયો ભવ માંહી;
વિકલેંદ્રિય માંહી વસ્યો, સ્થિરતા નહીં ક્યાંહી. ॥ ૪ ॥

તિર્યંચ પંચેંદ્રિય માંહી દેવ, કરમે હું આવ્યો;
કરી કુકર્મે નરકે ગયો, તુમ દરીશન નહિ પાયો. ॥ ૫ ॥

એમ અનંત કાલે કરીએ, પામ્યો નર અવતાર;
હવે જગતારક તુંહી મલ્યો, ભવજલ પાર ઉતાર. ॥ ૬ ॥

## અથ શ્રીમંધર જિન ચૈત્યવંદન.

શ્રી શ્રીમંધર જગ ધણી, આ ભરતે આવો,
કરૂણાવંત કરૂણા કરી, અમને વંદાવો. ૧

સકલ ભક્ત તુમે ધણી એ, જો હોવે અમનાથ;
ભવોભવ હું છું તાહરો, નહીં મેલું હવે સાથ. ૨

સયલ સંગ છંડી કરી એ, ચારિત્ર લઈશું;
પાય તુમારા સેવીને, શિવરમણી વરશું. ૩

એ અલજો મુજને ઘણો એ, પૂરો શ્રીમંધર દેવ;
ઈહાં થકી હું વીનવું, અવધારો મુજ સેવ. ૪

## અથ શ્રી આદિજિન ચૈત્યવંદન.

॥ શ્રીઋષભદેવજીના રાસમાંથી

અરિહંત નમો ભગવંત નમો, પરમેશ્વર જિનરાજ નમો;
પ્રથમ જિનેસર પ્રેમે પેખત, સિદ્ધાં સઘલાં કાજ નમો.—અ૦૧

પ્રભુ પારંગત પરમ મહોદય, અવિનાશી અકલંક નમો;
અજર અમર અદ્‌ભુત અતિશય નિધિ, પ્રવચન જલધિ-
મયંક નમો. અ૦૨

તિહુઅણ ભવિયણ જન મન વંછિય, પૂરણ દેવ રસાલ નમો,
લળી લળી પાય નમું હું ભાવેં, કરજોડીને ત્રિકાલ નમો—અ૦૩

સિદ્ધ બુદ્ધ તું જગ જન સજ્જન, નયના નંદન દેવ નમો;
સકલ સુરાસુર નરવર નાયક, મારે અહનિશ સેવ નમો—અ૦૪

માધવ શુદિ આઠમ દિને, આઠ કર્મ કર્યાં દૂર;
અભિનંદન ચોથા પ્રભુ, પામ્યા સુખ ભરપુર. ૩
એહીજ આઠમ ઉજળી, જનમ્યા સુમતિ જિણંદ;
આઠ જાતિ કલશે કરી, ન્હવરાવે સુરઈંદ. ૪
જનમ્યા જેઠ વદી આઠમે, મુનિસુવ્રતસ્વામી;
નેમ અષાઢ શુદિ આઠમે, અષ્ટમી ગતિ પામી. ૫
શ્રાવણ વદની આઠમે, નમિ જનમ્યા જગભાણ;
તેમ શ્રાવણ શુદી આઠમે, પાસજીનું નિર્વાણ. ૬
ભાદ્રવા વદી આઠમ દિને, ચવિયા સ્વામી સુપાસ;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, સેવ્યાથી શિવ વાસ. ૭

## અથ એકાદશીનું ચૈત્યવંદન.

શાસન નાયક વીરજી, પ્રભુ કેવલ પાયો.
સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાપવા, મહસેનવન આયો. ૧
માધવ સીત એકાદશી, સોમલ દ્વિજ યજ્ઞ;
ઈંદ્રભૂતિ આદે મલ્યા, એકાદશ વિજ્ઞ. ૨
એકાદશશે ચઉગુણા, તેહનો પરિવાર;
વેદ અર્થ અવળો કરે, મન અભિમાન અપાર. ૩
જીવાદિક સંશય હરીએ, એકાદશ ગણ ધાર;
વીરે સ્થાપ્યા વંદીયે, જિન શાસન જયકાર. ૪
મલ્લી જન્મ અરમલ્લીપાસ, વરચરણ વિલાસી;
ઋષભ અજિત સુમતિ નમિ, મલ્લિ ઘનઘાતી વિનાશી. ૫

જરા જર્જરી ભૂત યાદવ, સૈન્ય રોગ નિવારતા,-
વઢીયાર દેશે નિત્ય બીરાજે, ભવિક જીવને તારતા;
એ પ્રભુ તણાં પદ પદ્મ સેવા, રૂપ કહે પ્રભુતા વરો,
નિત્ય જાપ જપીએ પાપ ખપીએ, સ્વામીનામ શંખેશ્વરો. ૬

## અથ પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન.

પરમેશ્વર પરમાતમા, પાવન પરમિઠ્ઠ;
જય જગ ગુરૂ દેવાધિદેવ, નયણે મેં દિઠ્ઠ. ૧
અચળ અકળ અવિકાર સાર, કરૂણા રસ સિંધુ;
જગતિ જન આધાર એક, નિષ્કારણ બંધુ. ૨
ગુણ અનંત પ્રભુ તાહરાએ, કિમહિ કહ્યા ન જાય;
રામ પ્રભુ જિન ધ્યાનથી, ચિદાનંદ સુખ થાય. ૩

## અથ જિનપૂજાનું ચૈત્યવંદન.

નિજ રૂપ નિજનાથકે, દ્રવ્યે પણ તિમહિ;
નામ થાપના ભેદથી, પ્રગટ જગમાંહિ. ૧
અધ્યાતમથી જોઈયે, નિક્ષેપા ચાર,
તે પ્રભુ રૂપ સમાન ભાવ, પામે નિરધાર. ૨
પાવન આતમને કરેબ, જન્મ જરાદિક દૂર,
તે પ્રભુ પૂજા ધ્યાનથી, રામ કહે સુખ પૂર. ૩

## શ્રીસિદ્ધાચળજીનું ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધાચળ શિખરે ચઢી, ધ્યાન ધરો જગદીશ,
મન વચન કાય એકાગ્રશું, નામ જપો એકવીશ. —૧

શત્રુંજય ગિરિ વંદીએ, બાહુબળી શિવઠામ;
મરૂદેવા પુંડરીક ગિરિ, રૈવત ગિરિ વિશ્રામ. ૨
વિમળાચળ સિદ્ધરાજજી, નામ ભગીરથ સાર;
સિદ્ધક્ષેત્રને સહસ્ર કમલ, મુક્તિ નિલય જયકાર. ૩
સિદ્ધાચળ શતકૂટ ગિરિ, ઢંકને કોડી નિવાસ;
કદંબ ગિરિ લોહિત નમું, તાલધ્વજ સુખવાસ. ૪
મહાબલ દ્દઢ શક્તિ સહિ, એ એકવીશે નામ;
સાતે શુદ્ધિ સમાચરી, નિત્ય કીજે પરણામ. ૫
દગ્ધ શૂન્યને અવિધિ દોષ, અતિ પરિણતિ જેહ;
ચાર દોષ છંડી ભજો, ભક્તિ ભાવ ગુણ ગેહ. ૬
માનવ ભવ પામી કરીએ, સદ્‌ગુરૂ તીરથ જોગ;
શ્રીશુભવીર શાસને, શિવ રમણી સંજોગ. ૭

## શ્રીપર્યુષણ ચૈત્યવંદન.

પર્વ પર્યુષણ ગુણ નીલો, નવ કલ્પ વિહાર;
ચાર માસાન્તર થીર રહે, અર્હોજ અર્થ ઉદાર. ૧
આષાઢ શુદ ચઉદશ થકી, સંવત્સરી પચાસ;
મુનિવર દિન સિત્તેરમે, પડિક્કમતાં ચોમાસ. ૨
શ્રાવક પણ સમતા ધરી, કરે ગુરૂના બહુમાન;
કલ્પસૂત્ર સુવિહિત મુખે, સાંભળે એક તાન, ૩
જિનવર ચૈત્ય જુહારીએ, ગુરૂ ભક્તિ વિશાલ;
પ્રાયે અષ્ટ ભવાંતરે, વરીયે શિવ વરમાલ. ૪

૧ છે દાસ જિણ તાહરે ભોળભોળા, પ્રભુ
હરે દેવ તું એક પ્યારો,
તેં પાવન સમો જગતનો ઉદ્ધાર કર,
ડેર કરી મોહે અવસરથી તારો. અપભ૦ ૫

તિથી અધિક તુજ ભક્તિ મુજ મનવસી,
હું શું સબળ પ્રતિબંધ લાગ્યો;
એક પાષાણ જેમ લોહને ખેંચશે,
તિને સહજ તુજ ભક્તિ રાગો. અપભ૦ ૬

ધન્ય તે હાથ જેણે થાય તુજ પ્રભુજીએ;
તુજ સ્તુતિથી જેહ ધન્ય ધન્ય જીહ્વા;
ધન્ય હૃદય જેહો તુજ સદા સમરતાં,
ધન્ય તે રાત ને ધન્ય દિહા. અપભ૦ ૭

ગુણ અનંતા સદા તુજ ખજાને ભર્યા,
એક ગુણ દેત મુજ શું વિમાસો.
રયણ એક દેત સિંધુ શું છાણ્યું હૈ;
લોકની આપદા જેણે નાસે. અપભ૦ ૮

ગંગ સમ રંગ તુજ કીર્તિ કલ્લોલને,
રવિ થકી અધિક તપ તેજ તાજો;
નયવિજય બુધ સેવક હું આપરો,
જશ કહે અબ મોહે ભવ નિવાજો. અપભ૦ ૯

## અથ શ્રી સુમતિજિન સ્તવન.

સમકિત મુનિરાજ—એ દેશી

સુમતિનાથ ગુણ શું મલીજી, વાધે મુજ મન પ્રીતિ,
તેલ બિંદુ જિમ વિસ્તરેજી, જલમાંહે ભલી રીતિ,
સોભાગી જિનશું લાગ્યો, અવિહડ રંગ—   ॥૧॥
સજ્જનશું જે પ્રીતડીજી, છાની તે ન રખાય,
પરિમલ કસ્તુરી તણોજી, મહિ માંહે મહકાય એંધાણી   ॥૨॥
આંગુલિયે નવિ મેરૂ ઢંકાયે, છાબડિયે રવિ તેજ,
અંજલિમાં જિમ ગંગ ન માવે, મુજ મન તિમ પ્રભુ હેજ
સો૦ ॥૩॥
હુઓ છિપે નહિ અધર અરૂણ જિમ, ખાત પાન સુરંગ,
પીવત ભર ભર પ્રભુ ગુણ પ્યાલા, તિમ મુજ પ્રેમ અભંગ
સો૦ ॥૪॥
ઢાંકી ઇક્ષુ પલાલશું જી, ન રહે લહિ વિસ્તાર,
વાચકયશ કહે પ્રભુ તણોજી, તિમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર સો૦ ॥૫॥

## અથ શ્રી પદ્મપ્રભુજિન સ્તવન

સહજ સલુણા હો સાધુજી—એ દેશી

પદ્મપ્રભુ જિન જઇ અલગા રહ્યા, જિહાંથી નાવે લેખોજી,
કાગળ ને મસિ તિહાં નવિ સંપજે, ન ચલે વાટ વિશેષોજી,
સુગુણ સનેહારે કદિય ન વિસરે—એ આંકણી.   ॥૧॥

મનમાંહિ આણી વાસિયે, હવે કેમ નિસરવા દેવાય;
જે ભેદ રહિત મુજ શું મિલે, તો પલકમાંહી છુટાય. શ્રી૦ ૪
રમજે આવ્યા કિમ છુટશો, દીધા વિણુ કહેણુ કૃપાલ;
તો શું હઠવાદ લેઈ રહ્યા, કહે માન કરો ખુશીયાલ. શ્રી૦ ૫

## અથ શ્રી શાંતિજિન સ્તવન.

સુંદર શાંતિજિણંદની, છબિ છાજે છે,
પ્રભુ ગંગા જલ ગંભીર, કીર્તિ ગાજે છે; એ આંકણી ॥
ગજપુર નયર સોહામણું, ઘણું દીપે છે,
વિશ્વસેન નરિંદનો નંદ, કંદર્પ જીપે છે. ૧
અચિરા માતાયે ઉરધર્યો, મન રંજે છે,
મૃગલંછન કંચન વાન, ભાવઠ ભંજે છે. ૨
પ્રભુ લાખ વરસ પૃથ્વી ભોગી, વ્રત લીધું છે;
પ્રભુ પામ્યા કેવલજ્ઞાન, કારજ સીધું છે. ૩
ધનુષ ચાલીશ દેહનું, તનુ સોહે છે;
પ્રભુ દેશના ધુનિ વરસંત, ભવિ પડિબોહે છે. ૪
ભાગ્યવંત પ્રભુતા ભણી, જન તારે છે,
બુડતા ભવજલ માંહિ, પાર ઉતારે છે. ૫
શ્રી સુમતિવિજય ગુરૂનામથી, દુઃખ નાસે છે,
કહે સુમતિવિજય જિનધ્યાન, નવનિધિ પાસે છે. ૬

---

ગતને સ્વર્ગ સ્વર્ગથી અધિકું, જ્ઞાનીને ફલ દેઈ રે, મન૦ ॥
યા કષ્ટ વિના ફલ લહીયે, મનમાં ધ્યાન ધરેઈ રે. મન૦ ॥ ૩ ॥

ઉપાય બહુ વિધની રચના, યોગ માયા તે જાણો રે, મન૦
દ્ધ દ્રવ્ય ગુણ પર્યાય ધ્યાનેં, શિવ દિયે પ્રભુ સપરાણો રે.
॥ મન૦ ॥ ૪ ॥

મુ પદ વલગ્યા તે રહ્યા તાજા, અલગા અંગ ન સાજા રે મન૦ ॥
ચક યશ કહે અવર ન ધ્યાઉં, એ પ્રભુના ગુણ ગાઉં રે.
॥ મન૦ ॥ ૫ ॥

## અથ શ્રી મલ્લિજિન સ્તવન.

( નાભિ રાયા કે બાગ—એ દેશી )

ુઝ મુઝ રીજની રીજ, અટપટ એહ ખરિરી ॥
ાટપટ નાવે કામ, ખટપટ ભાંજ પરિરી, ॥ ૧ ॥

ાહ્લિનાથ તુઝ રીજ, જન રિજે ન હુએરી ॥
ાય રીજણનો ઉપાય, સાહમું કાંઇ ન જુએરી. ॥ ૨ ॥
ુરારાધ્ય છે લોક, સહુને સમ ન શશીરી ॥
ોક દુહવાએ ગાઢ, એક જો બોલે હસીરી. ॥ ૩ ॥
ાક લોકોત્તર વાત, રીઝછે હોય જુઈરી ॥
ાત ચક્રધર પૂજ્ય, ચિંતા એહ હુઈરી. ॥ ૪ ॥
ાઝવવો એક સાંઈ, લોક તે વાત કરેરી ॥
ી નયવિજય સુશિષ્ય, એહિજ ચિત્ત ધરેરી. ॥ ૫ ॥

બત્રીશ વર્ણ સમાય છે, એકજ શ્લોક મોઝાર,
એક વર્ણ પ્રભુ તુજ ન માયે જગતમાં,
કેમ કરી ગુણીએ ઉદાર. ૪
તુજ ગુણ કોણ ગણી શકે, જો પણ કેવલ હોય,
આવિર્ભાવે તુજ સયલ ગુણ માહરે,
પ્રછન્ન ભાવથી જોય. ૫
શ્રી પંચાસરા પાસજી, અરજ કરૂં એક તુજ,
આવિર્ભાવથી થાય દયાલ કૃપાનિધિ,
કરૂણા કીજેજી મુજ. ૬
શ્રી જિન ઉત્તમ તાહરી, આશા અધિક મહારાજ,
પદ્મવિજય કહે એમ લહું શિવનગરીનું,
અક્ષય અવિચલ રાજ. ૭

## શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન.

દેવુ દેવુ નણદ હઠીલી—એ દેશી.

શ્રી પાસજી પ્રગટ પ્રભાવી, તુજ મૂરતિ મુજ મન ભાવીરે,
મનમોહના જિનરાયા.
સુર નર કિન્નર ગુણ ગાયારે, મનમોહના જિનરાયા.
જે દિનથી મૂરતિ દિઠી, તે દિનથી આપદા નીઠીરે–મ૦ ૧
મુખ મટકાળું સુપ્રસન્ન, દેખત રીઝે ભવિ મનરે. મ૦
સમતારસ કેરાં કચોળાં, નયણાં દીઠે રંગરોળાંરે–મ૦ ૨
હાથે ન ધરે હથિયાર, નહીં જપમાલાનો પ્રચારરે. મ૦
ઉત્સંગે ન ધરે વામા, જેહથી ઉપજે સવિ કામારે–મ૦ ૩

તે દેખી દીલડું નવિ રીઝે, શી કરવી તસ વાત. ન
તું ગતિ તું મતિ તું મુજ પ્રીતમ, જીવ જીવન આધાર રે
રાત દિવસ સ્વપનાંતર માંહી, તુંહી માહારે નિરધાર. નાં
અવગુણ સહુ ઉવેખીને પ્રભુ, સેવક કરીદે નિહાલરે;
જગ બંધવ એ વિનંતી મારી, માહરાં સવિ દુઃખ દૂરે ટાલ.
ચોવીશમા પ્રભુ ત્રિભુવન સ્વામી, સિદ્ધારથના નંદરે;
ત્રિશલાજીના ન્હાનડીયા પ્રભુ, તુમ દીઠે અતિહિ આનંદ.
સુમતિવિજય કવિરાયનો રે, રામવિજય કર જોડ રે;
ઉપગારી અરિહંતજી, માહારા, ભવભવનાં બંધ છોડ. નાં

## અથ શ્રી મહાવીરજિન સ્તવન

કડખાની દેશી.

તાર હો તાર પ્રભુ, મુઝ સેવક ભણી, જગતમાં એટલું સુજશ
દાસ અવગુણ ભર્યો, જાણી પોતા તણો, દયાનિધિ દીન પર
દયા કીજે. ૧
રાગ દ્વેષે ભર્યો, મોહ વૈરી નડયો, લોકની રીતિમાં ઘણું પે
ક્રોધવશ ધમધમ્યો, શુદ્ધ ગુણ નવિ રમ્યો, ભમ્યો ભવ માંહિ
હું વિષય માતો. ૨.
આદર્યું આચરણ, લોક ઉપચારથી, શાસ્ત્ર અભ્યાસ પણ કાંઈ કી
શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વલિ, આત્મ અવલંબ વિનુ, તેહવો કાર્ય તિણે
કો ન સીધો. ૩.
સ્વામી દરિસણ સમો, નિમિત્ત લહી નિર્મળો, જો ઉપદાન એ
શુચિ ન થ

## અથ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું પંચ કલ્યાણિક.

### સ્તવન પ્રારંભ.

### દોહા.

શાસન નાયક શિવકરણ, વંદૂ વીર જિણંદ;
પંચ કલ્યાણક તેહનાં ગાશું ધરી આણંદ. ૧.
સુણતાં થુણતાં પ્રભુ તણા, ગુણ ગિરૂવા એક તાર;
ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુખ સંપદા, સફળ હોય અવતાર, ૨.

### ॥ ઢાળ પહેલી. ॥

બાપલડી સુણ જીભલડી—એ દેશી.

સાંભળજો સસનેહી સજ્જા, પ્રભુજીનાં ચરિત્ર ઉલ્લાસે,
જે સાંભળશે પ્રભુગુણ તેહનાં, સમકિત નિર્મળ થાશે રે.-સાં૦
જંબુદ્વીપે દક્ષિણ ભરતે; માહણકુંડ ગામે,
રિખભદત્ત બ્રાહ્મણ તસ નારી, દેવાનંદા નામે રે.— સાં૦
આષાઢ સુદિ છઠ્ઠ પ્રભુજી, પુષ્પોત્તરથી ચવિયા,
ઉત્તરા ફાલ્ગુણ જોગે પ્રભુ આવી, તસ કુખે અવતરિયા રે.-સાં૦
તે રયણીયે સા દેવાનંદા સુપન ગજાદિક નિરખે,
પરભાતે સુણિ કંત રિખવદત્ત, હૈડામાહી હરખે રે.— સાં૦
ભાખે ભોગ અર્થ સુખ હોશે, હોશે પુત્ર સુજાણ,
તે નિસુણી ને દેવાનંદા, કીધુ વચન પ્રમાણ રે.— સાં૦
ભોગ ભલા ભોગવતી વિચરે, એહવે અચરિજ હોવે,
શતક્રતુ જીવ સુરેશ્વર હરખે, અવધિ પ્રભુજીને જોવે રે— સાં૦

ગમેષી દેવ તેડાવ્યો તેટલે. ॥ ૨ ॥ કહે માહણકુંડ નયર જાઇ ઉચિત કરો, દેવાનંદા કુખેથી પ્રભુને સંહરો ॥ નયર ક્ષત્રિયકુંડ રાય સિદ્ધારથ ગેહિની, ત્રિશલા રાણી ધરો પ્રભુ કુખે તેહની. ॥ ૩ ॥ ત્રિશલા ગર્ભ લેઇને ધરો માહણી ઉરે બાસી રાત વસિત કહ્યું તેમ સુર કરે ॥ માહણી દેખી સુપન જાણે ત્રિશલા હર્યા. ત્રિશલા સુપન લહે ત્યાં ચોદ અલંકર્યાં ॥ ૪ ॥ હાથી વૃષભ સિંહ લક્ષ્મી માલા સુંદરૂ, શશિ રવિ ધ્વજ કુંભ પદ્મ સરોવર સાગરૂ ॥ દેવવિમાન રત્ન પુંજકે અગ્નિ વિમલ હવે, દેખે ત્રિશલા એહ કે પિયુને વીનવે. ॥ ૫ ॥ હરખે રાય કે સુપન પાઠક તેડાવીયા, રાજ ભોગ સુત ફલ સુણી તેણે વધાવીઆ ॥ ત્રિશલા રાણી વિધિશું ગર્ભ સુખે હવે, માય લહે તિહાં હેત કે પ્રભુ નિશ્ચલ રહે. ॥ ૬ ॥ માય ધરે દુઃખ જોર વિલાપ ઘણા કરે, કે મેં કીધાં પાપ અઘોર ભવાંતરે ॥ ગર્ભ હર્યો મુઝ કોણે હવે કેમ પામીયે, દુખનું કારણ જાણ્યું વિચાર્યું સ્વામીએ ॥ ૭. ॥ અહો અહો મોહ વિડંબણા જાલ જગતમેં, અણદીઠે દુઃખ એવડું પાયું પલકમેં ॥ તામ અભિગ્રહ કીધો પ્રભુજીએ તે કહું, માત પિતા જીવતાં સંજમ હું નવિ ગ્રહું ॥૮.॥ કરૂણા આણી અંગ હલાવ્યો જિનપતિ, બોલે ત્રિશલા માતા હૈએ ઘણું હસતી ॥ અહો મુઝ જાગ્યા ભાગ્ય ગર્ભ મુજ સલસલ્યો, સેવ્યો શ્રી જિન ધર્મ કે સુરતરૂ જેમ ફલ્યો. ॥ ૯. ॥ સખીઓ કહે શિખામણ સ્વામીની સાંભલો, હલવે હલવે બોલો હસો ખેલો ચલો. ॥ એમ આનંદે

પંચ કલ્યાણિક એમ વખાણ્યાં, પ્રભુજીનાં ઉલ્લાસે;
સંઘ તણા આગ્રહે ઈમ હર્ષ ભર, સુરત રહી ચોમાસું રે. હ

## કળશ.

એમ ચરમ જિનવર, સયલ સુખકર, થુણ્યો અતિ ઉલટ
અષાઢ ઉજ્જવલ પંચમી દિને, સંવત સત્તર તહોંતરે;
શ્રી વિમલવિજય ઉવઝાય પંકજ, ભમર સમ શુભ શિષ્ય
રામવિજય જિનવર નામે, લહિયે અધિક જગીશ એ.

## અથ શ્રી દીવાલીનું સ્તવન.

મ્હારાજીની વાટડી અમે જોતાં રે—એ દેશી.

જય જિનવર જગ હિતકારી રે, કરે સેવા સુર અવતારી
ગૌતમ પમુહા ગણધારી, સનેહી વીરજી જયકારી રે.
એ આંકણી. ॥

અંતરંગ રિપુને ત્રાસે રે, તપ કોપાટોપે વાસે રે;
લહ્યું કેવલ નાણ ઉલ્લાસે. સ૦ ॥ ૨
કટિલકે વાદ વદાય રે, પણ જિન સાથે ન ઘટાય રે;
તેણે હરિલંછન પ્રભુ પાય. સ૦ ॥ ૩
સવિ સુરવધૂ થેઈથેઈ કારા રે, જલ પંકજની પરે ન્યારા રે
તજી તૃષ્ણા ભોગ વિકારા. સ૦ ॥ ૪
પ્રભુદેશના અમૃતધારા રે, જિનધર્મ વિષે રથકારા રે;
જેણે તાર્યા મેઘકુમારા. સ૦ ॥ ૫

ગણધર આચારજ મુનિ રે, સહુને ઇણી પરે સિદ્ધ;
ભવ ભવ આગમ સંગથીરે, દેવચંદ્ર પદ લીધરે. શ્રી૦ ૮

## અથ શ્રી મહાવીરજિન દીવાલીનું સ્તવન.

મહારે દીવાળી થઇ આજ જીન મુખ જોવાને. એ ટેક.

મહાવીર સ્વામી મુગતે પોહોતા, ગૌતમ કેવલજ્ઞાન રે;
ધન અમાસ દીવાલી મહારે, વીર પ્રભુ નિર્વાણ. પ્રભુમુખ
જોવાને, મહારે દીવાલી થઇ આજ. પ્ર૦

ચારિત્ર પાળી નિરમલું ને, ટાલી વિષય કષાય રે;
એવા મુનિને વાંદીયે તો, ઉતારે ભવપાર. પ્ર૦ મ૦ ૨
બાકુલ વહોર્યા વીરજી ને, તારી ચંદનબાલા રે;
કેવલ લહીને મુક્તે પોહોતા, પામ્યા ભવનો પાર. પ્ર૦ મ૦ ૩
એવા મુનીને વાંદીયે, જે પંચમ જ્ઞાનને ધરતા રે;
સમવસરણ દઇ દેશના, પ્રભુ તાર્યા નર ને નાર. પ્ર૦ મ૦ ૪
ચોવીશમા જિનેશ્વર ને, મુક્તિ તણા દાતાર રે;
કર જોડી કવિ ઈમ ભણે પ્રભુ, ભવનો ફેરો ટાલ પ્ર૦ મ૦ ૫

## ॥ અથ શ્રી સીમંધરજિન સ્તવન. ॥

રૂપૈયો તે આણુ મોકલો, માહારા વાલાજી રે—એ દેશી.

મનડું તે માહારૂં મોકલે, મહારા વાલાજી રે;
સસિહર સાથે સંદેશ, જઇને કહેજો મહારા વાલાજી રે ॥ આં.
ભરતના ભક્તને તારવા ॥મા૦॥એકવાર આવોને આ દેશ. જ૦૧

## અથ શ્રી સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

જાત્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ જાત્રા નવાણું કરીએ,
કોડિ સહસ ભવ પાતક ત્રુટે, શેત્રુંજા સમો ડગ ભરિયે. વિ૦
પૂરવ નવાણું વાર શેત્રુંજા ગિરિ, ઋષભ જિણંદ સમોસરિએ.
॥ વિ૦ જા૦ ॥

પુંડરિક પદ જપીએ મન હરખે, અધ્યવસાય શુભ ધરીયે. વિ૦
સાત છઠ દોય અઠમ તપસ્યા, કરી ચઢીયે ગિરિવરીયે. વિ૦ જા૦
પડિક્કમણા દોય વિધિશું કરીએ, પાપ પડલ પરિહરિયે. વિ૦
સચિત પરિહારીને એકલ આહારી, ગુરૂ સાથે પદ ચરિયે. વિ૦ જા૦
કલિકાળે એ તીરથ મહોટું, પ્રવહણ જેમ ભવ દરિયે. વિ૦ જા૦
ઉત્તમ એ ગિરિવર સેવંતા, પદ્મ કહે ભવ તરિયે. ॥ વિ૦ જા૦ ॥

## અથ શ્રી સિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

સિદ્ધાચળ ગિરિ ભેટ્યારે ધન્ય ભાગ્ય હમારા.
એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો કહેતાં ન આવે પાર;
રાયણ રૂખભ સમોસર્યા સ્વામિ, પુરવ નવાણું વારારે.–ધન્ય૦ ૧
મુળ નાયક શ્રી આદિજીનેશ્વર, ચઉમુખ પ્રતિમા ચાર;
અષ્ટ દ્રવ્ય શું પૂજો ભાવે, સમકિત મૂળ આ
ભાવ ભગતિશું પ્રભુ ગુણ ગાતાં, અપના જન્મ
જાત્રા કરી ભવજિન શુભ ભાવે, નર્ક
દૂર દેશાંતરથી હું આવ્યો, શ્રવણે
પતિત ઉદ્ધારણ બિરૂદ તુમારો, એ

## રાયણનું સ્તવન

નિલુડી રાયણ તરૂતળે, સુણ સુંદરી,
પિલુડા પ્રભુજીના પાયરે ગુણ મંજરી.
ઉજ્વલ ધ્યાને ધ્યાઈએ. સુણ સુંદરી:
એહીજ મુક્તિ ઉપાયરે, ગુણ મંજરી.
શીતળ છાયાએ બેસીએ, સુણ સુંદરી;
રાતડો કરી મનરંગરે, ગુણ મંજરી.
પૂજીએ સોવન ફુલડે, સુણ સુંદરી,
જેમ હોય પાવન અંગરે, ગુણ મંજરી.
ખીરઝરે જેહ ઉપરે, સુણ સુંદરી;
નેહ ધરીને એહરે, ગુણ મંજરી.
ત્રીજે ભવે તે શિવ લહે, સુણ સુંદરી:
થાય નિર્મળ દેહરે, ગુણ મંજરી.
પ્રીત ધરી પ્રદક્ષિણા, સુણ સુંદરી;
દીએ એહને જે સારરે, ગુણ મંજરી.
અભંગ પ્રીતિ હોય જેહને, સુણ સુંદરી,
ભવ ભવ તુમ આધારરે, ગુણ મંજરી.
કુસુમ ફળ પત્ર મંજરી. સુણ સુંદરી;
શાખા થડને મૂળરે, ગુણ મંજરી.
દેવ તણા વાસાય છે, સુણ સુંદરી;
તીરથને અનુકૂળરે, ગુણ મંજરી.
તીરથ ધ્યાન ધરો મુદા, સુણ સુંદરી;
સેવા એહની છાયરે, ગુણ મંજરી.
જ્ઞાનવિમળ ગુણ ભાખીયો, સુણ સુંદરી;
શેત્રુંજા મહાત્મ્ય માંહિરે, ગુણ મંજરી.

## અથ શ્રી પર્યુંષણ સ્તવન.

આંખડીએ મેં આજ, શેત્રુંજો દીઠો રે.—એ દેશી.

સુણજો સાજન સંત, પજોસણ આવ્યાં રે;
તુમે પુન્ય કરો પુન્યવંત, ભવિક મન ભાવ્યાં રે.—એ આંકણી.
વીરજિનેશ્વર અતિ અલવેસર, વાહલા મારા પરમેશ્વર એમ બોલેરે.
પર્વમાંહે પજોસણ મોટા, અવર નહિ તસ તોલે રે.—પજો૦ ૧.
ચોપગ માંહે જેમ કેશરી મોટો, વા૦ ખગમાં ગરૂડ તે કહીએરે,
નદી માંહે જેમ ગંગા મોટી, નગમાં મેરૂ લહીએ રે.—પજો૦ ૨.
ભૂપતિમા ભરતેસર ભાખ્યો, વા૦ દેવ માંહે સુર ઇંદ્ર રે;
સકલ તીરથમાંહે શેત્રુંજો દાખ્યો, ગ્રહગણમાં જેમ ચંદ્રરે.-પજો૦૩.
દસરા દીવાળીને વળી હોળી, વા૦ અખાત્રીજ દિવાસોરે;
બલેવ પ્રમુખ બહુલાં છે બીજા, પણ એ મુક્તિનો વાસોરે.-પજો૦૪
તે માટે અમર પળાવો, વા૦ અઠ્ઠાઇ મહોચ્છવ કીજે રે;
અઠ્ઠમ તપ અધિકાઇએ કરીને, નરભવ લાહો લીજે રે.-પજો૦૫.
ઢોલ દદામા ભેરી ને ફેરી, વા૦ કલ્પસૂત્ર જગાવો રે;
ઝાંઝરનો ઝમકાર કરીને, ગોરીની ટોળી મળી આવો રે.-પજો૦૬.
સોના રૂપાને ફુલડે વધાવો, વા૦ કલ્પસૂત્રને પૂજો રે;
નવ વખાણ વિધિએ, સાંભળતાં, પાપ મેવાસી ધ્રૂજો રે.-પજો૭.૦
એ અઠ્ઠાઇનો આચ્છવ કરતાં વા૦ બહુ જન જગ ઉદ્ધર્યાં રે;
વિબુધ વિનીત વર સેવક એહથી, નવ નિદ્ધિ રિદ્ધિ સિદ્ધિ,
વર્યાં રે.—પજો૦ ૮

વડા કલ્પનો છઠ્ઠ કરીને, વીર ચરિત્ર સુણીજેજી,
પડવે ને દિન જન્મ મહોત્સવ, ધવલ મંગલ વરતીજેજી.
આઠ દિવસ લગે અમર પળાવી, અઠ્ઠમનો તપ કીજેજી,
નાગકેતુની પરે કેવલ લહીએ, જો શુભ ભાવે રહીએજી,
તેલાધર દિન ત્રણુ કલ્યાણુક, ગણુધર વાદ વદીજેજી,
પાસ નેમિસર અંતર ત્રીજે, ઋષભ ચરિત્ર સુણીજેજી.
બારસે સૂત્ર ને સમાચારી, સંવત્સરી પડિક્કમી એજી,
ચૈત્યપ્રવાડી વિધિશું કીજે, સકલ જંતુને ખામીજેજી;
પારણાને દિન સ્વામીવત્સલ, કીજે અધિક વડાઈજી,
માનવિજય કહે સકલ મનોરથ પૂરે દેવી સિદ્ધાઈજી

## શ્રી પર્યુષણુપર્વની થોય.

શ્રી શત્રુંજય તીરથ સાર—એ રાગ

જિન આગમ ચૈ પરવી ગાઈ, ત્રણુ ચોમાસા ચાર અઠાઈ, પજુસણ સવાઈ. તે એ શુભ દિન આવ્યા જાણી, ઉંડો આળસ છડો પ્રાણી, ધર્મની નીક મંડાણી. પોસહ પડિકકમણા કરો ભાઈ, માસ ખમણુ પાસ ખમણુ અઠ્ઠાઈ, કલ્પ અઠમ સુખદાઈ. દાન દયા પૂજા દેવ સૂરિની, વાચના સુણીયે કલ્પસુતરની આજ્ઞા વીરજિનવરની. ॥ ૧ ॥

સાંભળી વીરનું ચરિત્ર વિશાલ, ચઉદ સ્વપ્ને જન્મ્યા ઉજમાળ, જન્મ મહોચ્છવ રસાળ આમલકીડાએ સુરને હરાવ્યો, દિક્ષા લઈ કેવળ ઉપજાવ્યો, અવિચળ ઠામસેં ભાવ્યો. પાસ નેમિ સંબંધ સાંભળીયે, સહુ જિનનાં અંતર સુણીએ, આદિ ચરિત્ર સાંભળીએ. ॥ ૨ ॥

## શ્રી ઋષભદેવ સ્તુતિ.

શાર્દૂલ વિક્રીડિત છંદ.

ભવ્યાંભોજવિબોધનૈકતરણે, વિસ્તારિકર્માવલી,
રંભાસામજ નાભિનંદન મહા, નષ્ટાપદાભાસુરૈઃ
ભક્ત્યા વંદિતપાદપદ્મવિદુષાં, સંપાદય પ્રોજ્ઝિતા,
રંભાસામજ નાભિનંદન મહા, નષ્ટાપદાભાસુરૈઃ
તે વ: પાંતુ જિનોત્તમાઃ ક્ષતરુજો, નાચિક્ષિપુર્યે મનો,
દારાવિભ્રમરોચિતા સુમનસો, મંદારવા રાજિતાઃ
યત્પાદૌ ચ સુરોદ્ભવા. સુરભયા-ચક્રુઃ પતંત્યોંબરા,
દારાદ્વિભ્રમરોચિતા સુમનસો, મંદારવા રાજિતા.
શાન્તિ વસ્તનુતાન્મિથોનુગમના-દ્યન્નૈગમાદ્યૈર્ન યૈ,
રશો ભજન હેતુ લાંછિતમહો—હીર્ણાંગભાસકૃત;
તત્પૂત્યર્થે ગતાં જિને પ્રવચનં, દ્વેષત્કુવાદાવલી,
નેસાભંજનહેતુલાંછિતમહો, હીર્ણાંગભાસંકૃત.
શીતાંશુત્વિષિ યત્ર નિત્યમદધ ગ પાકપદ્મીકૃતઃ-
નાલી કેતરસારયા સમુદિતા, શુભ્ર મરી ભાસિતા;
પાત્વાદઃ ધનદેવતા નિરવદ્યી, તત્રાજ્યાની કર્તા,
નાલીકે નરવાહના સમુદિતા, શુભ્રાધરીભાસિતા.

## શ્રી અભિનંદન સ્તુતિ.

ત્વમશુભાન્યભિનંદન નંદિતા, સુરવધૂનયન. પરમોદર,
અમરકીર્ણ વિહારપ્રકૃતિન!, સુરવધૂનયનઃ પરમોદરઃ ૧

કરજોડી બીજે હું પ્રણમું તસપાય,
એમ લબ્ધિવિજય કહે પૂરો મનોરથ માય.॥૪

## પંચમીની સ્તુતિ.

શ્રાવણ શુદિ દિન પંચમીએ જન્મ્યા નેમ જિણંદતો,
શ્યામ વરણ તનુ શોભતુ એ મુખ શારદકો ચંદતો,
સહસ વરસ પ્રભુ આઉખુંએ બ્રહ્મચારી ભગવંતતો,
અષ્ટકર્મ હેલે હણીએ પહોંચ્યા મુક્તિ મહંતતો. ॥
અષ્ટાપદ આદિજિનએ પહોંચ્યા મુક્તિ મોઝારતો,
વાસુપૂજ્ય ચંપાપુરીએ નેમ મુક્તિ ગીરનારતો,
પાવાપુરી નગરીમાં વલીએ શ્રી વીરતણુ નિર્વાણતો,
સમેતશિખર વિશ સિદ્ધ હુઆએ શિવ વહું તેહની આણતો
નેમનાથ જ્ઞાની હુઆએ ભાખે સાર વચનતો,
જીવદયા ગુણ વેલડીએ કીજે તાસ જતનતો,
મૃષા ન બોલો માનવી એ ચોરી ચિત્ત નિવારતો,
અનંત તીર્થંકર એમ કહેએ પરહરીએ પરનારતો. ॥
ગોમેદ નામે જક્ષ ભલોએ દેવી શ્રી અંબીકા નામતો
શાસન સાન્નિધ્ય જે કરેએ કરે વળી ધર્મનાં કામતો.
તપગચ્છ નાયક ગુણ નીલોએ શ્રી વિજયસેન સૂરિ રાયતો
રિપભદાસ પાય સેવતાંએ સફળ કરો અવતારતો. ॥

સાકર સેતી તરણાં લેતી મુખે પશું ચાવતી,
અમૃત મીઠું સ્વર્ગે દીઠું સુરવધૂ ગાવતી. ॥ ૩ ॥
ગજમુખ દક્ષો વામન જક્ષો મસ્તકે ફણાવલી,
ચ્યાર તે બાહી કચ્છપવાહી કાય જસ શામળી:
ચૌકર પ્રૌઢા નાગારૂઢા દેવી પદ્માવતી,
સોવન કાંતિ પ્રભુ ગુણગાતી વીરઘરે આવતી. ॥ ૪ ॥

## શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્તુતિ.

સ્રગ્ધરા ૭૬.

પૂજ્ય શ્રી વાસુપૂજ્યાવૃજિન જિનપતે નૂતનાદિત્યકાંતે
ડમાયાસંસારવાસાવન તરસાલી નવાલાનબાહો;
આનમ્રા ત્રાયતાં શ્રી પ્રભવભવભયાદ્મિભ્રતી ભક્તિભાજા,
માયાનં સારવા સાવનવરતરસાલીનવાલાનબાહો. ૧
પુતોયત્પાદપાંશુ. શિરશિ સુરતતૈરા ચરચ્ચૂર્ણશોભૌ,
યાતા પત્રાડસમાનાડપ્રતિ મદ મવતી હારા તારા જયંતી:
કીર્તે : કાત્યા તતિ: સા પ્રવિકિરતુતરાં જૈનરાજી રજસ્તે,
યાતાપત્રાસમાના પ્રતિ મદમવતી હારાતારા જયતી.
નિત્ય હેતૂપપત્તિપ્રતિહતકુમતપ્રોદ્ધાતધ્વાંતબંધા,
પાપાયાસાદ્ય માનામદન તવસુધાસારહૃદ્યા હિતાનિ;
વાણીનિર્વાણમાર્ગપ્રણયિ પરિગતા તીર્થનાથ ક્રિયાન્મે,
પાપાયાડસાધ માનામદનત વસુધાસાર હૃદ્યાહિતાનિ.
રક્ષ:ક્ષુદ્રગ્રહાદિપ્રતિહતિ શમિની વાહિતપ્રેતભાસ્વ,
રસન્નાલીકા નતાપ્તા પરિકરમુદિના સ ક્ષમાલા ભવંત,

જગત સ્થિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા
કેવલ શ્રી રાયા, મોક્ષ નગરે સિધાયા

## શ્રી શાંતિનાથની સ્તુતિ.

શાંતિ સુહંકર સાહિબો, સંયમ અવધારે
સુમતિને ઘેર પારણું, ભવ પાર ઉતારે;
વિચરંતા અવની તલે, તપ ઉગ્ર વિહારે,
જ્ઞાન ધ્યાન એકતાનશું, તિર્યંચને તારે.

## ભાવનામાં ગવાતી પૂજાઓ.

૧

મુજરો માનીને લેજેરે ગોડીરાજ,
અરજ સુણીને મારો મુજરો માનીને લીજે. ૧
કૃપા રે કાજ સેવકનાં કીજે,
દીલભર દરીશન દીજેરે. ગોડીરાજ. ૨
તું અવિનાશી અંતર વસીયો;
દુજો દીલ ન પ્રતીજેરે. ગોડીરાજ. ૩.
ગુણ નિધિ ગોડીરાજ દીલમાં ધરતા,
સકલ મનોરથ સીજેરે. ગોડીરાજ ૪.
રૂપ વિબુધનો મોહન પભણે
પ્રહ ઉઠીને પ્રણમીજેરે. ગોડીરાજ. ૫.

### ઢાળ.

પુરૂષોત્તમ સમતા છે તાહરા ઘટમાં, એ દેશી.

તપ કરિએ સમતા રાખી ઘટમાં, તપ
તપ કરવાસે કરાવસે કરમાં, વડીએ કર્મ અરિહંતમાં તપ૦
ખાવત પીવત મોક્ષ જે માને, તે સિરદાર બહુ જટમાં ત૦
એક અચિરજ પ્રતિ થોતે તરતાં, આવે ભવ સાયર તટમાં ત૦
કાલ અનાદિકા કર્મ સંગતિથે, જીવ પડીયો ભવ ખટપટમાંત૦
તાસ વિયોગ કરણુંએ કરણ, જેણે નવી ભમીએ ભવતટમાં ત૦
હોવે પુરાણુ તે કર્મ નિર્જરે, એ સમ નહિ સાધન ઘટમાં ત૦
ધ્યાન તપે સવિ કર્મ જલાઈ, શિવવધુ વરીયે ઝટપટમાં ત૦

## તપની પૂજા.

વિઘ્ન ટળે તપ ગુણ થકી, તપથી જાય વિકાર;
પ્રશંસ્યો તપ ગુણ થકી, વીરે ધન્નો અણગાર.

### ઢાળ.

સાંભળ સાહેલા કાજી ભોરી જાયવા હો, એ દેશી

તપસ્યા કરતાં હો ડંકા જોર બજાયા હો એ આંકણી,
ઉજમણાં તપ કેરા કરતાં, શાસન સોહ ચઢાયા હો,
વીર્ય ઉલ્લાસ વધે તેણે કારણ, કર્મ નિર્જરા પાયા. તપ૦
અણિમાદિક લબ્ધિ અણિમા લઘિમાદિક, તિમ વહિ અડવીસાહો.
વિષ્ણુકુમારાદિક પરે જગમાં, શાસન જેયર જગીશ. તપ૦

સમ્યક્ જ્ઞાન જે જિનવર ભષિયું: જડતા જનની ઉ
જ્ઞા

ભક્ષાભક્ષ વિવેચન પરગડો, ક્ષીરનીર જેમ હંસો રે;
ભાગ અનંતમોરે અક્ષરનો સદા, અપ્રતિપાતિ પ્રકા
જ્ઞા

મનથી ન જાણે રે કુંભકરણ વિધી, તેહથી કુંભ કેમ થ
જ્ઞાન દયાથી રે પ્રથમ છે નિયમા, સદ્ સદ્ ભાવ વિ
જ્ઞા

કંચન નાણું રે લોચનવંત લહે, અંધોઅંધ પલાય રે:
એકાંતવાદી રે તત્વ પામે નહીં, સ્યાદ્વાદ રસ સમુદા
જ્ઞા૦

જ્ઞાન ભર્યાં ભરતાદિક ભવ તર્યાં, જ્ઞાન સકળ ગુણ મૂળ
જ્ઞાની જ્ઞાનતણી પરિણતિ થકી, પામે ભવજલ કુલ
જ્ઞા૦

અલ્પાગમ જઈ ઉગ્ર વિહાર કરે, વિચરે ઉદ્યમવંત રે,
ઉપદેશ માલામાં કિરિયા તેહની, કાય કલેશ તસ હુંત રે.
—જ્ઞા૦

જયંત ભૂપો રે જ્ઞાન આરાધતો, તીર્થંકર પદ પામે રે;

ધનુષ તીર ગદ ચક્રધરે જે, વયરી મારણ કાજ,
અર્ધાંગે જે રમણી રાખે, તેહને નહિ કંઇ લાજ;
દેવ ન કહીએરે નારી ઉપાસીને, પગે નવિ પડિયેરે ક્રો
તસપય નમતાં રે પામશો હાંસીને—

ધન કણ કંચન કામની રાતા, પાપતણા ભંડાર,
મારગ લોપી કોપીન પહેરી, કિમ લેશે ભવપાર;
પરિગ્રહ સંગીરે રહ્યા ઘર માંડીને, વિષય પ્રસંગીરે, ઘ
મત ગુરૂ કરજોરે ભોગ વિલાસીને—

ગો મહીષી અજી અવી પય માખણ, ખરી કરભી શુ
શેઝી અરક શુઅર ખુરસાણી, પય માખણ નહિ શુ
દુરગતિ પડતાંરે રહેજો સાઇને, ધર્મ તે કહીએ નિ
નામે ન ભૂલોરે જુઓ તપાસીને—

ચોરી જારી દૂર નિવારો, મત કરો લોભ
ક્ષમા દયા મનમાં [illegible]રો,
પાપ કરજોરે જીવ [illegible]
સુખ જસ લહીએરે [illegible]
પંચ સમિતિ ત્રણ ગુ[illegible]
શુકલ ધ્યાનમાં જસ [illegible]
તસ પદ પૂજોરે સરધા[illegible]
સેવો ધ્યાવોરે પરમ [illegible]

જિન ઉત્તમ પદ પદ્મની સેવા
રૂપવિજય કહે અનુભવ લીલા,

દ જ્ઞાન અભ્યાસીને, સમ દમ ધરજો રે,
શિવ સુખ વરજો રે, ચિદ ઘન વાસીને. મન૦૭

## શ્રી આત્મબોધની સજ્ઝાય.

મત પડ મોહ પિંજર માહિ માયા જાગરે.
ત રૂપ રામા સુત સુતા ઘરબાર રે,
થી ઘોડા, કારિમો પરિવાર માયા જાળ રે. સુણ. ૧
રિ ગ્રહી રામા ભુજો જિન મદમાત રે.
નિકટ આવે, ગળિત જાયે ગત મા૦ સુણ૦૨
ત્ર પરે કરે, મેરૂનો કરે કંદ રે.
હાથ ઘસતા, મુકી સર્વ અખંડ મા૦ સુણ૦ ૩
શ્રી હુકમ કરતા, પહેરી નવલા વેષ રે,
ધરત તેડા, મરી ગયા જમદંડ મા૦ સુણ૦ ૪
ને અધર દાતા, કરત નવ નવ ખેલ રે
ગુ પુણ્ય ઘાટે, કરત પર ઘર ટેલ મા૦ સુણ૦ ૫
ભગવંત ચેતન, સેવ શુદ્ધ પદ પદ રે.
ધર્મ કરણી, પામે શાશ્વત લક્ષ મા૦ સુણ૦ ૬

## શ્રી સુમતિવિજય કૃત આત્માને ઉપદેશની સજ્ઝાય.

પર નારીથી પ્રીત મ જોડ:
હું મે ર. વાલમા. પર નારીથી પ્રીત મ જોડ;
ની સંગત નહિ સારી, તારા કુળમાં લાગશે ખોડ છ૦ ૧
સંસાર છે કારમો દીસે છે આળ પંપાળ;

. પ. સોબી નર સબ ગલ ગયે. પ. તેરી કયાં ગણુતી રોય મિ.
ઊંડે મંદીર માળીઆ. પ. કરલે જિન શું રાગ. મિ. પ. વા-
ન કિંકર સોચના. પ. લમની ઇન તન આગ. મિ. પ. જૂઠો
મ સંસાર હૈ. પ. સુપનાકા સો ખેલ મિ. પ. નગ કહે નાસ્ત
મજહે, પ. કરલે પ્રભુ શુ મેળ મી પ.

## માનની સઝાય.

રે જીવ માન ન કીજીએ. માને વિનય ન આવે રે.
વિનય વિના વિદ્યા નહી, તો કિમ સમકિત પાવેરે રે० ૧
સમકિત વીણ ચારિત્ર નહિ. ચારિત્ર નહિ, વીણ નહી મુક્તિરે,
મુક્તિના [illegible] તે કેમ લહીએ જુક્તિરે રે० ૨
વિનય વડો [illegible] ગુણમાં અધિકારી રે
માને ગુણ જાય ગલી. પ્રાણી જેને જે વિચારી રે રે० ૩
માન કર્યું [illegible] તો [illegible] માંથીરે.
દુર્યોધન [illegible] સાર્યોરે રે० ૪
સુમા [illegible] દાવીએ ઓરો રે.
ઉદયરત્ન [illegible] દેશ વટોરે. રે० ૫

## અથ શ્રી માયાની સઝાય.

[illegible] ગુણ આપીયેછ . સત્ય વચન કાહાવ,
[illegible] સમકિત વસેછ, માયામાં મિથ્યાતરે પ્રાણી
[illegible] કરીશ માયા લગાર. મેરે પ્રાણી० ૧

મુખ મીઠો જૂઠો મનેજી, કુડ કપટનોરે કોટ
જીભે તો જી જી કરેજી, ચિતમાં તાકે ચોટરે પ્રાણી૦ ૨
આપ ગરજે આઘો પડેજી, પણ ન ધરે વિશ્વાસ,
મેલ ન છંડે મન તણોજી, એ માયાનો પાસરે. પ્રાણી૦ ૩
જેહ શું બાંધે પ્રીતડીજી, તેહ શું રહે પ્રતિકૂળ;
મન શું મુકે આમળોજી, એ માયાનું મૂળ રે. પ્રાણી૦ ૪
તપ કીધો માયા કરીજી, મિત્ર શું રાખ્યોરે ભેદ;
મલ્લિ જિનેશ્વર જાણજોજી, તો પામ્યા સ્ત્રી વેદરે. પ્રાણી૦ ૫
ઉદય રત્ન કહે સાંભળોજી, મેલો માયાની બુદ્ધ;
મુક્તિપુરી જાવા તણોજી, એ મારગછે શુદ્ધરે પ્રાણી૦ ૬

## અથ શ્રી અરણિક મુનિની સજાય

અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરી, તડકે દાઝે શીશોજી,
પાય અણુવાણેરે વેલુ પરજલે, તન સુકુમાળ મુનીશોજી. અ૦ ૧
મુખ કરમાયું રે માલતી ફુલ જ્યું, ઉભો ગોખની હેઠોજી;
ખરે બપોરે દીઠો એકલો, મોહી માનિની દીઠોજી. અ૦ ૨
વયણ રંગીલીરે નયણે વિંધિયો, ઋષિ થંભ્યો તેણે ઠાણોજી;
દાસીને કહે જારે ઉતાવળી, ઋષિ તેડી ઘેર આણોજી. અ૦ ૩
પાવન કીજેરે ઋષિ ઘર આંગણું, વોરો મોદક સારોજી,
નવ યૌવન રસ કાયા કાં દહો, સફળ કરો સંસારોજી. અ૦ ૪
ચંદ્રાવદનીયે ચારિત્ર ચૂકવ્યું, સુખ વિલસે દિન રાતોજી;
બેઠો ગોખે રે રમતો સોગઠે, તવ દીઠી નિજ માતોજી. અ૦

## અથ આપ સ્વભાવની સઝાય.

[illegible] સ્વભાવમે રે અબધુ સદા મગનમેં રહેના,
[illegible] જીવ હે કરમાધીના, અગરિજ કછુ અ ન હીના આ૦ ૧
[illegible] નહિ કો કાઈ નહિ તેરા, ક્યા કરે મેરા મેરા,
[illegible] તેરા પાસ, અવર સહુ અનેરા. આ૦ ૨
[illegible] અવિનાશી, અબ હે ઇનકુ વિલાસી,
[illegible] દૂર નિકાસી, તબ તુમ શિવકા વાસી. આ૦ ૩
[illegible] સવીસા, એ તુમ દુઃખકા દીસા,
[illegible] દૂર કરીસા, તબ તુમ જગકા ઈસા આ૦ ૪
[illegible] નિરાશ, એ હે જગ જન પાસા,
[illegible] સદા સુખ વાસા. આ૦ ૫
[illegible] કમડીક કુંવા આપમાજી,
[illegible] તબ પુદગલકી આજી આ૦ ૬
[illegible] જ્ઞાન ધ્યાન મનોહરી,
[illegible] જીવ વર શિવનારી આ૦ ૭